

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 86 0 K 068500 25 Kž
Doboj, 27.01.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija Slavice Bambulović, kao predsjednika vijeća, Snežane Banjac Lopandić i Marijane Lazić Miladinović, kao članova vijeća, uz učešće višeg stručnog saradnika Vedrana Kneževića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog H. Z., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, povodom žalbe branioca optuženog, advokata Dragice Nenadić iz Modriče, protiv presude Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 068500 25 K od 24.10.2025. godine, na sjednici održanoj 27.01.2026. godine donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog se odbija kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 068500 25 K od 24.10.2025. godine, se potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 068500 25 K od 24.10.2025. godine, godine optuženi je oglašen krivim što je u vrijeme, na mjestu i na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske za koje mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u koju kaznu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru u trajanju od 29.07.2025. godine, pa nadalje. Istom presudom optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 300,00 KM, dok je oštećena sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena na parnicu. Takođe sud je na osnovu člana 203. stav 1. ZKP RS optuženom produžio pritvor nakon izricanja presude iz razloga predviđenim članom 197. stav 1. tačka v) ZKP RS (iako je u pogledu pritvora sud bio obavezan da odluči posebnim rješenjem).

Protiv te presude, branilac optuženog je blagovremeno izjavio žalbu zbog odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, da mu se izrekne kazna zatvora u kraćem vremenskom trajanju i da se oslobodi od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Ispitujući prvostepenu presudu, u dijelu u kojem se pobija žalbom branioca, ovaj sud je našao da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije cijenio na strani optuženog kao olakšavajuće okolnosti, priznanje krivičnog djela, iskreno kajanje i da je oštećenoj pred sudom uputio izvinjenje, dok je od otežavajućih okolnosti našao njegovu raniju osuđivanost, da je u toku krivični postupak za krivično djelo protiv života i tijela i da je kod oštećene kao starije osobe prisutna posljedica u vidu narušenog psihičkog i emocionalnog

stanja, te je ocjenom svih navedenih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti našao da će se u konkretnom slučaju izrečenom kaznom zatvora postići svrha da optuženi ubuduće ne čini krivična djela i da je ista adekvatna u konkretnom slučaju kada se uzmu u obzir sve navedene okolnosti, ličnost učinioca i posljedice izvršenog krivičnog djela, te iz toga i ovaj sud zaključuje da je optuženi shvatio opasnost djela koje je počinio (svojim priznanjem) i shvatio je da takvo djelo ubuduće ne smije činiti, pa imajući u vidu da je optuženi ranije krivično osuđivan, to je i po ocjeni ovog suda izrečena kazna zatvora dovoljna da se u konkretnom slučaju postigne svrha kažnjavanja.

Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud se prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji, kretao u okvirima zakonskih ovlašćenja, pa je optuženom pravilno izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, uspostavljajući time ravnotežu između otežavajućih i olakšavajućih okolnosti na strani optuženog, smatrajući da je takva kazna primjerena težini krivičnog djela i ličnosti optuženog i da će se na taj način postići svrha kažnjavanja. Ovaj sud je u pogledu odluke o krivičnoj sankciji našao da je kazna zatvora u trajanju od jedne godine koju je izrekao prvostepeni sud primjerena težini djela i ličnosti optuženog i da nema osnova za primjenu blaže krivične sankcije.

Bez osnova su žalbeni prigovori optuženog da je prvostepeni sud donio nepravilnu odluku o troškovima krivičnog postupka, odnosno da nije cijenio materijalnu situaciju optuženog, te da je odlukom da ga obaveže na plaćanje krivičnog postupka doveo u pitanje njegovo izdržavanje. Žalilac smatra da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o troškovima krivičnog postupka trebao cijeliti okolnost da je optuženi trenutno nezaposlen (nalazi se u pritvoru) i da nema ušteđevinu.

Ne stoje prigovori žalbe. Naime, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud cijenio sveukupno materijalno stanje optuženog, na koje isti ukazuje žalbom, kada ga je obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 300,00 KM, u roku od 30 dana nakon pravosnažnosti presude za plaćanje istih, a koji se odnose na ime stvarnih troškova (troškova vještačenja) u iznosu od 150,00 KM, dok ga je obavezao i na plaćanje troškova paušalnog iznosa u krivičnom postupku u minimalnom iznosu od 150,00 KM, a koji paušal prema odredbama člana 96. stav 2. tačka e) ZKP RS spada u redovne troškove krivičnog postupka koji je optuženi na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS dužan platiti, kada ga sud proglasi krivim.

I po ocjeni ovog suda, pravilna je odluka pobijane presude da optuženog obaveže na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 300,00 KM, te je i po ocjeni ovog suda isti sposoban da u ostavljenom roku, plati troškove krivičnog postupka, a da pri tome ne dovede u pitanje svoje izdržavanje.

To su razlozi zbog kojih je, našavši da nema ni povreda zakona na koje pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 327. ZKP RS odbio žalbu branioca optuženog kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Vedran Knežević

Predsjednik vijeća
Slavica Bambulović